

Osmy Sejm UNII ŚW. JÓZEFA

Dnia 12-go Stycznia 1904 r.
w Pittsburgu, Pa.

WITAJCIE BRACIA!

Szanownych Delegatów i Gości przybyłych na
Ósmy Sejm Unii św. Józefa, witamy uprzejmie i serdecznie.

Oby Bóg dobry błogosławił dobrem chęciom i
pracom Waszym!

Niech Święty Józef, Patron naszej Unii wyjedna
Wam to, aby Duch święty, — owo źródło mądrości i
dobrej Rady, — kierował naradami Waszemi dla dobra
Religii i Narodowości!

Pamiętni na dobro Ogółu, — niechże Delegaci z
wiarą i ufnością w przyszłość Unii rozbierają wąski i
uchwalają stosowne uchwały a wtedy pewni być mogą
że prace ich nie pójdą na marne, lecz owszem, przynio-
są korzyści samej Unii, a przez Unię i Ogółowi Po-
laków, dla których dobra Unia świętego Józefa istnie-
je i istnieć będzie!
Zarząd.

Jego Exzellenca, Najprzew. Ryszard Phelan,
Biskup tutejszej Diecezji raczył w osobnym liście,
prześłać dla Sejmu Unii swoje Błogosławieństwo i ży-
czenia, aby Unia św. Józefa jaknajbardziej się roz-
wijała i rosła.

PROGRAM Osmego Sejmu Unii św. Józefa

Rozpoczynającego się w dn. 12 Stycznia 1904
roku w Pittsburgu, Pa.

1. Szanowni Delegaci i Goście zbiorą się rano dn.
12 go Stycznia we Wtorek w hali parafii Niep. Serca
N. M. P. w Pittsburgu a potem o godzinie 9ej przy-
brani w oznaki swe, — udadzą się w towarzystwie
Wielebnego Duchowieństwa do Kościoła Niep. Serca
N. M. P., gdzie na intencję Sejmu odprawione zosta-
nie uroczyste Nabożeństwo do Ducha św., by raczył
udzielić łask swych zebrany na narady Delegatom.
2. Po nabożeństwie Delegaci i Goście wracają na
halę Sejmową.
3. Otwarcie Sejmu przez Prezesa.
4. Modlitwa Wgo Kapelana Unii.
5. Powitanie Delegatów i Gości.
6. Sprawozdanie Przewodniczącego Unii.
7. Sprawozdanie Mandatów.
8. Czytanie Protokołu z przeszłego Sejmu.
9. Sprawozdanie Sekretarza Finansowego.
10. Wybranie Komisji do sprawdzenia ksiąg
finansowych.
11. Wnioski Delegatów piśmienne i uwagi Gości.
12. Czytanie Konstytucji.
13. Rozprawy (debaty) nad wnioskami Dele-
gatów.
14. Sprawozdanie Komisji, rewidującej księgi
finansowe Unii.
15. Wybór nowego Zarządu.
16. Mowy.
17. Zakończenie Sejmu.

Drugi dzień Sejmu.

Rano Nabożeństwo za dusze zmarłych Braci z
Unii św. Józefa a potem dależy ciąg obrad, z jakie-
mi nie zdążono się załatwić w przeciągu pierwszego
dnia.

Zarząd Unii św. Józefa.

Siłne mrozy.

Pierwsze dni w nowym roku
odznaczyły się w Północnej
Ameryce silnymi mrozami. —
Szczególnie poniedziałek i wto-
rek (4 i 5go Stycznia) były
bardzo mroźne. Tu w Pittsbur-
gu i okolicy temperatura spa-
da poniżej zera Fahrenheita;
w różnych częściach miasta
Pittsburgu i okolicy termome-
ter wskazywał stopnie mrozu

niżej zera we wtorek rano jak
następuje:

W mieście 10 stopni, Sharps-
burg 15, Aspinwall 18, Wylie
Ave 12, East Liberty 4, She-
raden 5, Ross Township 24,
Emsworth 20, Schenley Park 9,
West End 15, Crafton 16,
Bridgeville 14, Cannonsburg
17, McKeesport 20, Millvale
18, i tp.

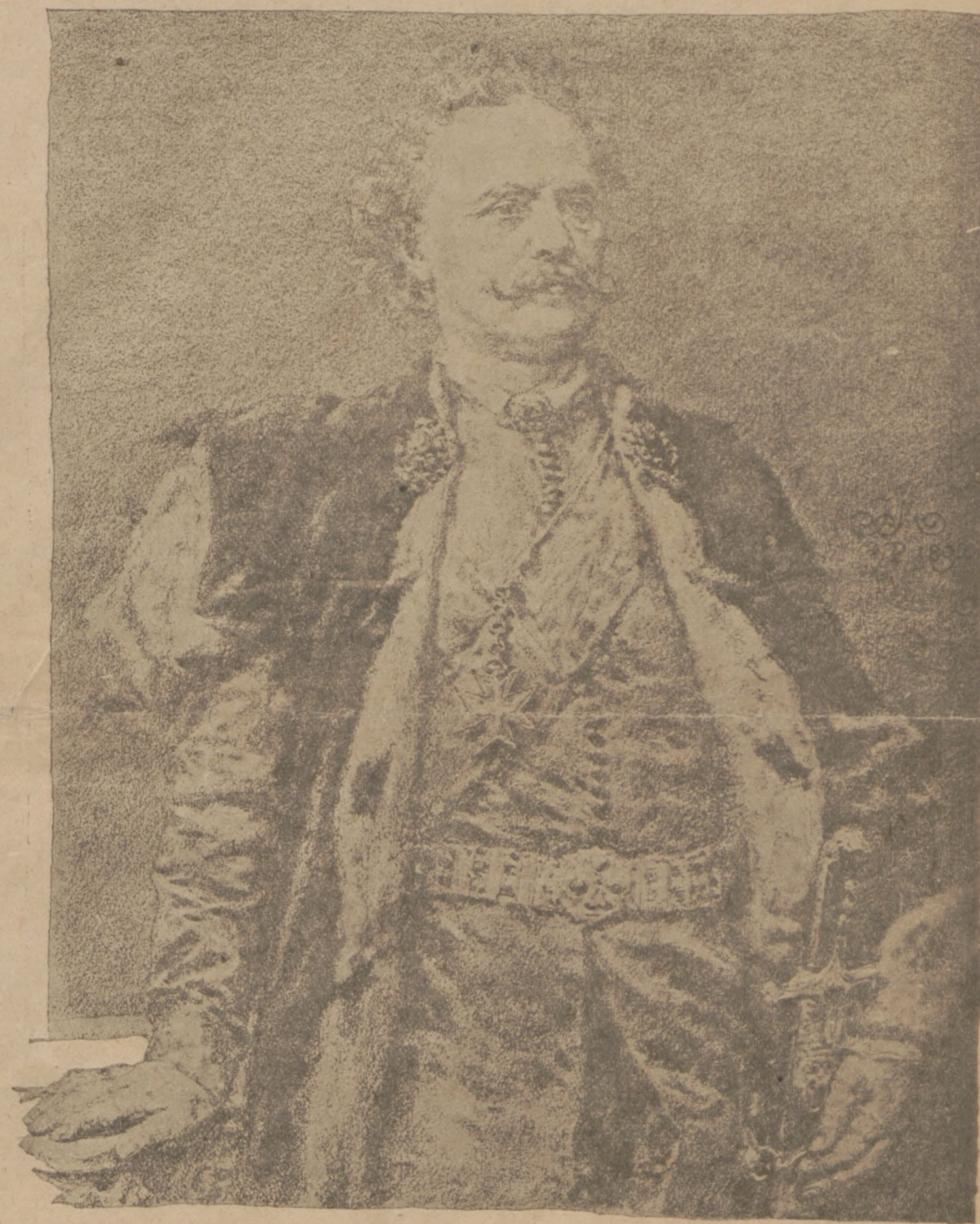
Kalendarz Wielkopolanin

WYSZEDŁ Z DRUKU W TYCH DNIACH

i oprócz zwykłej treści kalendarzowej zawiera dokładne życiorysy wszystkich królów polskich, streszczone Dzieje Polskiego narodu i portrety wszystkich królów Polskich. Próbkę rycin podajemy poniżej.



SOBIESKI.



LESZCZYŃSKI.

Takich portretów znajduje się w tym Kalendarzu przeszło 40. Kalendarz ten będzie dla każdego domu polskiego niezmiernie cenną książką historyczną i powinien się znajdować w domu każdego polaka, tembardziej że cena Kalendarza, zaledwie 25 centów, bardzo niska, przystępna jest dla każdego. Kalendarz niniejszy rozejdzie się w 25 tysiącach egzemplarzy po całych Stanach Zjednoczonych. Kupować go można w drukarni Wielkopolanina albo u agentów Wielkopolanina. Kupującym w większej ilości i agentom ustępuje się znaczny rabat. Cena pojedynczego Kalendarza 25 centów, przez pocztę 32 centów. Adres: Wielkopolanin, 56—22nd Street, Pittsburg, Pa.

Ze Świata.

Japonia. W sprawie japońsko-rosyjskiej nie zaszły w ostatnich dniach żadne ważniejsze zmiany. — Codziennie, aż do znużenia nadchodziły w tej sprawie sprzeczne wieści; — raz, że wojna wybuchnie lada chwila, to znów, że Japonia z Rosyją się pogodzi. — Tymczasem Rosyja zastanawia się ciągle nad żądaniami Japonii, które czekać na swoją decydującą odpowiedź a tymczasem zyskuje na czasie i kończy przygotowania wojenne.

Baron Hayashi, japoński ambasador w Londynie, oświadczył dnia 1go Stycznia, iż według jego mniemania, Rosyja nie zgodzi się na warunki Japonii, i że wojna jest pewna. To samo mówi japoński ambasador w Washingtonie baron Takahara.

Dnia 1go przeplłynął przez kanał suezki, z 2000 żołnierzy rosyjski transportowy okręt, płynący do Port Arthur w Chinach. — Dnia 2go Stycznia, rząd japoński wysłał silną eskadrę pod dowództwem admirała Kanimura na wody Koreańskie; Tryestu, portu austriackiego w Europie, wyprawiono w tych dniach kilka okrętów z amunicją dla japończyków.

Japonia kupiła od rządu Argentynskiego dwa nowe pancerniki, świeżo wykończone w warsztatach okrętowych w porcie Genua, we Włoszech. Pancerniki owe nazywały się: „Moreno” i „Rivadavia”, lecz gdy je kupiła Japonia, nazwała je „Kasaga” a drugi „Naisin”.

Dnia 6go nastąpiło prawne oddanie ich urzędnikom japońskim.

Z portu Shanghai w Chinach donoszą, że flotę chińską przygotowuje rząd chiński do wojny; również i wojska znacznie zgromadzały chińscy generałowie nad granicami Mandżurii.

Rosyjskie pancerniki: Nikołaj, Abbek, Aurora i Demitrij, Donoskoj, wraz z mniejszymi statkami, torpedowcami itp. wyruszyły z portów: Bizerta i Oran na morzu Śródziemnym w stronę kanału suezkiego, a zatem w drogę do Chin.

Pod datą 5go Stycznia donoszą z Tokio w Japonii, że rząd rosyjski wynalazł nowy pozór do zwłoki w sprawie Mandżurii i Korei, a mianowicie miał oświadczyć Japonii, że co się dotyczy Mandżurii, to nie ma co gadać, bo to jest kraj rosyjski, ale co się dotyczy Korei, to Rosyja proponuje, aby w północnej części Korei, od strony Mandżurii, utworzono tak zwany neutralny pas ziemi; neutralności tej prowincji ma pilnować rosyjskie wojsko (!!). — Japonia na to się nie zgodzi, bo takie pilnowanie przez rosyjskie wojsko byłoby właśnie zabranie tej części Korei.

Amerykański ambasador — Allen, rezydujący w Stolicy Korei, w mieście Seoul, donosi że dnia 2go Stycznia umarła matka cesarza koreańskiego.

Panama. Nic szczególnego nie zaszło w ostatnich dniach na przesmyku panamskim. — Wojska kolumbijskie nie wkroczyły jeszcze na terytorium Panamy; rząd kolumbijski oczekuje ostatecznego wyniku poselstwa swojego delegata, generała Reyes, bawącego obecnie w Waszyngtonie.

Na przesmyk Panama przybywa coraz więcej amerykańskich marynarzy, broni i amunicji. Dnia 3go przybył do portu Colon pancernik Dixie i wysadził na ląd nowe 600 amerykańskich marynarzy. W razie potrzeby zostanie wysłane tamże dużo amerykańskiej wojska z wyspy Porto Rico.

Wyspa Kuba. Donoszą stąd że na całej wyspie zaczyna się szerzyć bandytyzm i rzaboje. Szczególniej w prowincji Santa Clara, gdzie jest wiele plan-

tacji cukrowych, otrzymują anglikańskiego, oderwanego od Rzymu. Katedra znajduje się w pobliżu westminsterskiego opactwa, jest 360 stóp długa, 156 stóp szeroka i 117 wysokości. Zająmuj — przestrzeń 5,600 stóp. Postawiono ją kosztem miliona dolarów.



Anglia. Z Londynu donoszą pod datą 30 grudnia 1903 roku: Monsignor Francis Bourne, rzymsko-katolicki arcybiskup — z Westminster, odbył wczoraj uroczysty ingres w świeżo wykończoną katedrę westminsterską. Ołbrzymia świątynia była szczerze napełniona ludem, licznym wyśшем i niższem duchowieństwem, oraz towarzyszami kościelnymi. Arcybiskup dokonał poświęcenia tej pierwszej katedry w metropolii Wielkiej Brytanii od czasów powstania kościoła

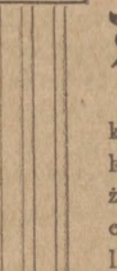
Bija żydów. — Nie wiadomo, czy można wierzyć temu co donoszą żydzi z Kiszniewa z Rosyi, — ale donoszą z tamtąd telegraficznie pod datą 5go stycznia, że muzyki tamtejsze nie czekając nawet ruskiego Bożego Narodzenia, zaczęli już przedtem żydów bić i gonić. Zaczęto ich bić podobno we wtorek; policja rozgoniła reżunów. Nie wiadomo czy to prawda, czy tylko zwykły krzyk żydoski.

Podobno i w Persyi, w mieście Urmia, zaczęła ludność bić żydów i tylko rosyjski konsul ich obronił, domagając się dla nich obrony od miejscowej policji perskiej. — Widać, że żydów nie lubią nawet i po Rossyi!....

Philip Kunze.

1—6:30 po południu. W niedzie-
lę przed południem.


"WIELKOPOLANIN".




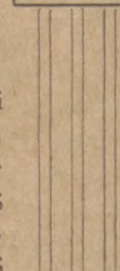
Drukujemy

Gazety, dzieła, broszury; druki
 kościelne, urzędowe, gospodarskie,
 handlowe, bankowe, dla spółek po-
 żyteczkowych, hotelów, i stauracji;
 cenniki, rachunki, karti pocztowe,
 listy i koperty z firmą, etykiety;
 karty wizytowe i polecające; uwiad-
 omlenia zaręczynowe i ślubne; ilu-
 stracye, dyplomy, powinszowania,
 listy żałobne i koperty; serwety i
 karty obiadowe; plakaty, programy.

Nic nie kosztuje

spytać się o cenę. Próbkę
 można zobaczyć w drukarni.

Robota Gwarantowana.
Cena Umiarowana.



56 TWENTY SECOND STR. PITTSBURG, PA.

WIELKOPOLANIN
 Published every Thursday by the
 Printing & Publishing Co.
 Tomaszewski, President and Manager
 Wiatkowski, Managing Editor
 22-nd Street, PENN'A.
 Tel. C. & P. 2203.
 P. & A. Tel. 2204 Main.

WIELKOPOLANIN
 ik poświęcony sprawom Polako-
 lekiego ludu w Ameryce.
 ODZI W KAŻDY CZWARTEK
 REDAKTOR L. WACHNIKOWSKI

Wszelkie korespondencje należy adre-
 sować do imię redaktora:
 L. WACHNIKOWSKI,
 22 WYSTREET, PITTSBURG, PA.

Wszelkie listy dotyczące prenumera-
 ty, odbioru gazet, obciążenia druków,
 konstytucyj i t. p. należy adresować:
 F. J. WACHNIKOWSKI, Manager
 22-nd Street, PITTSBURG, PA.

PRENUMERATA
 za rok jeden w blaskach Zjednoczonych... \$1.00
 Abonament po za granicą Stanów Zje-
 dnoczonych i w Kanadzie... \$1.50
 Pojedynczy numer... \$0.05
 Prenumerata płatna z góry.

Adres ogólny
 "WIELKOPOLANIN",
 22-nd Street, PA. U. S. A.

Wszelkie przesyłki pieniężne do Wiel-
 kopolanina należy adresować:
 "WIELKOPOLANIN",
 22-nd Street, Pittsburg, Pa.

MAKATY OBA TELEFONY
 2203 ORANT
 2204 MAIN

Entered at the Pittsburg Post Office as Second Class
 Mail Matter.

Jeszcze o katastrofie

W teatrze Iroquois w Chicago.

(Opis nieszczerze podany według
 „Dzienn. Milwaukeego“, „Dzienn.
 Chicago“, „Kor. Polskie-
 go“, „Milwaukee“, „Dzienn. Na-
 rodowego“ z Chicago.)

Chicago, Ill. 2 stycznia.
 Liczba umarłych, zagnionych
 i rannych.

Strasza życie.....582
 Rozpoznano umarłych.....561
 Nie rozpoznane.....21
 Zagnionych.....385
 Rannych.....180

Zmieszany zwykły zabaw, krzy-
 ku rozbawionej gawiedzi, strasza-
 nia, palenia ogni, trzęsienia, sa-
 le-gio w dzień Nowego Roku na uli-
 cach miasta groźne milczenie i
 przesłany spokój. Kierem żałoby
 pokryte obrzydliwym miastem ten
 noworoczny Babilon, opłakuje straszą
 blisko tysiąca niewinnych ofiar.

Każda do miejsca strasznego pro-
 wadząca ulica, spełniają krwawymi
 i znajomymi smutnymi lub ran-
 ny.

Tu z płaczem dopytuje się rozpa-
 czone matki, czy dziecko jej żyje,
 lub gdzie leży jego trup, aby ostat-
 nią oddać mu przysięgę, lub żywą
 przysięgę do serca, tam ojciec
 wywaja pomocy do odszukania mat-
 ki i syna; dzieci z trwogą biegają
 od trupa do trupa i szukają rodzi-
 ców, siostry braci, przyjacieli przy-
 jaciela, a z twarzami wszystkich
 wyrwał dotek setek trupów i ran-
 nyh pętnie twórcy śmierci. Wsze-
 dzie jęki, wszędzie płacz rozpa-
 czonej liry, wszędzie łkania i wy-
 rzekania. Nikt nie robi nadziei, nikt
 nie straszy nie poiesz. Wszyscy w
 milczeniu wnoszą spalone ofiary i
 rannych boleśnie jęczy.

Okropny widok! Straszne sceny!
 Naoczni świadkowie twierdzą, że
 widoku tego nie jest w stanie za-
 pić pióro, a senator A. C. Clark,
 który niósł pomoc nieszczę-
 śliwym, zawołał: „Oby Pan Bóg
 nie dozwolił ośm ludzkiemu og-
 łąd drugiego podobnej sceny“.

Imi świadkowie z przesłania
 mówić nie mogą — są chorzy.

Matki, poznawają swe spalone
 dzieci, po cęciach ubrań, wypra-
 wiając okropne sceny.

Tak, to ona — woła głosem
 dzikim matka, poznawają spalone
 ciała swej córki po trzewiku niedo-
 palonym. W innym miejscu szukał
 policyant Danaya Hayes swego 22-
 letniego syna. Wtem przebiega
 zdyszany młodzieniec syn do ojca.
 Chwilka nadziei, może żyje, myśli
 strapiiony ojciec i pyta: — Czy za-
 lasteś go?

Tak — odpowiada chłopiec
 — leży w trumnie! Rolatol!

Przeszła nadzieja, ból ścisnął
 serce, a strapiiony ojciec opuszcł
 miejsce i pobiegł oglądać swego
 ciała swego pierworodnego.

Straszny cios spotkał też nieja-
 kiego E. C. Frady, prezydenta fa-
 bryki fortepianów, Sironbera.
 Chodził pomiędzy trupami i szukał
 piędzi ostanków rodziny, które żona
 jego zabrzała do teatru i zniszła je,
 kasze w łapie trumny! Takich
 wypadków było wiele.

W śmiertelnych nęskach.

Uprzążając teatr z trupów, sa-
 uawano, że ciała narzeczonych, ko-
 chanków, matek z dziećmi, braci z
 siostrami, przyjaciela z przyjacie-
 lem, zbite były w jedną masę. Głę-
 nieli razem, ginęli strasząc śmiercią
 w objęciach. Nie litościwa i nieu-

blagana śmierć nie zrobiła żadnego
 wyjątku. Ostatni niosci, ostatnie
 słowo, ostatnie wejście dano so-
 bie w obec majestatu śmierci. Cia-
 ła zniszczył ogień, dusze do lep-
 szej uciekły krainy do krainy,
 wiecznej i szczęśliwej miłości.

Jeszcze o komiku Foy.

Kiedy publiczność przesuwała
 jakiegoś niebezpieczeństwo i zaczęła
 się niepokoić, wyszedł na środek
 sceny, znany już nam komik E.
 Foy, w trykotach, z twarzą do po-
 łowy obłożoną, odkryty tylko krót-
 kiem kaskiem i zaczął uspokajać
 publiczność.

Znajdując się na środku sceny,
 odwrócił się do jednego z robotni-
 ków i zawołał:

— Bryan, weź mego syna i wy-
 prowadź go stąd! Tamte — waka-
 zując ręką na wyjście. Robotnik
 śpiesznie uchwycił malca i znikł z
 sceny. Kiedy się przekonali, że
 synek w bezpieczeństwie, wystąpił
 Foy na środek sceny i oświadczył
 głos wołał: — Uspokójcie się! —
 Nie traćcie przytomności! —

Opuszczając teatr powoli!

I ten, który dotąd grał rolę bla-
 gna, ten, który publiczność pobu-
 dzał do śmiechu i z którego śmiechu
 się tyle razy publiczność ten staje
 pełen odwagi i powagi przemawia-
 do rozsądku publiczności, podczas
 kiedy rozsławiony żył wiat z nim
 swoje dzieło zniszczenia. Co wie-
 oej? Aby publiczność uspokoić, ro-
 kasuje kapelmistrzowi „G. H. H.“
 grać. Ten, jakoby pod wpływem
 magnetyzmu Foya unosi się z
 miejsca, chwytając batutę i wybie-
 dlił od strachu muzykami — grają.

Powoli zasympa opuszczać się
 kurtyna, lecz staje w połowie. Mu-
 zyków ogarnia śmiertelna trwoga.
 Jeden po drugim ucieka, zostaje
 tylko kapelmistrz i Foy, wciąż
 wysławiający publiczność, aby się nie
 tłoczyła, a tu za nim syrocy, trza-
 ska, kulisy się wala, ogień napie-
 nia hale — w końcu ogarnia go
 płomień, jakby ze smutku za to, że
 przytomność umysłu swego wy-
 diera rozsławionemu żywicielowi
 jego ofiary.

Dłuszy wytrzymał nie może.

Ogniste języki poogły liad jego
 ciała; śmieł na nim zaczął się pa-
 lić. — Spokojnie! — zakrzyknął
 Foy i szukał przez moce ognia miej-
 sca bezpiecznego. Wtedy też padł
 strach na wszystkich. Zaczęło się
 łamanie, skakanie z balkonów,
 gniecenie, bijatyki, jęk płac i roz-
 paczliwe krzyki.

Braki w środkach bezpieczeństwa.

Pomimo swej wspaniałej i ko-
 zastawnej budowy i różnych urzą-
 dzeń, okazało się podczas rewizji
 koronera, że w teatrze nie było ko-
 niecznych z prawem przepisanych
 środków bezpieczeństwa. I tak,
 był brak automatycznych sikawek
 i węgów; kurtyna asbestowa nie
 była nie warta; w teatrze samym i
 na balkonach znajdowało się za-
 kreska za mało przejść; zupełny
 brak dawców alarmowych; pod-
 wójne drzwi wychodowe były za-
 kładowane szelami i zastawami,
 tak że ich nie można było ani ot-
 worzyć ani wywalić; drabiny bez-
 pieczeństwa nie były wykonane a
 co najgorsza, że w sali zapalano
 w czasie paniki ogień ośmielono.

Najwięcej ludzi straciło życie
 przy wyjściu. Echody z łód tak
 się wznosiły, że załadowała jedna osoba
 po nich sześć może, a łód same na-
 bite były kreskami, tak że ratunek
 z nich był nie możliwy. Stowem
 teatr cały okazał się jako samo-
 trzask na ludu.

Proklamacja mayora.

Mayor Harrison wydał do oby-
 wali miasta odezwę, aby w sobotę,
 w dzień pogrzebu ofiar i na znak
 żałoby zaukniego wszystkie skła-
 dy, a w „Sylvester“ ustaliły wszyst-
 kie zabawy i krzyki po ulicach
 miasta. Nawet nocne sygnały z o-
 kręgów i fabryk, oszukajęco na ja-
 dejono Nowego Roku zamilkły.

Łajliactwo inspektora budyn-
 ków.

Dwadzieścia minut przed kata-
 strafą był inspektor budynków w
 gmachu teatralnym a opuszczający
 go, oświadczył, że wszystko jest w
 porządku. Tego hajdaka z nim
 drugiego inspektora, który doszo-
 rwał budowę gmachu i adł w biur-
 raport, że w budynku znajduje
 się wszystko wedle liter prawa.
 Tych dwóch którzy należałoby
 najpierw zasądzić a potem powie-
 ść na słupach telegraficznych.

Minowoli przychodził nam na
 myśl pokar szpitala św. Łukasza (?)
 i pewnego hotelu, w których row-
 nież dano ludzi straciło życie. Wi-
 dył był p. Piotr Kiołbasa komisa-
 rza budynków. Całą wesołość i
 szamotliwość politykiery w p.
 Piotra i smutlił do ustąpienia z u-
 rządów. Ciekawymy jaka kara spotka
 dwóch tych którzy, którzy fa-
 lszewie pokładali raporty?

(Dz. Milwaukee)

Teatr był przepiękny.

Do chodzenia aldermarów wyka-
 zały, że teatr był przepiękny. Pięć
 set osób stało z braku siedzeń w
 gankach i po kątach, to też nie
 dziw że kiedy powstał pożar, ci
 najpierw starli przed samknie-
 mi drzwiami i zostali podpaleni.
 Napotni świadkowie twierdzą, że
 rozpaczliwe krzyki i błagania ko-
 biet o ratunek i pomoc zostały od-
 bierały i tych co z życiem uciekali
 do szpitala doprowadzały.

W ciemnicy, jaka panowała, tra-
 towano, kobiety, dzieci, trawiono
 starców, łamano się bicia i sta-
 owano walki o pierwszeństwo.

Teras dopiero, teraz kiedy tysią-
 ce osób opłakuje straszą krwawych
 i znajomych, zdobył się pan mayor
 Harrison na cywilną odwagę, i roz-
 porządził, że samknie każdy teatr i
 każdy hotel, jeżeli nie zostaną zo-
 patrzone w środki bezpieczeństwa.

Aresztowania.

Narozkaz sępa policyi areszto-
 wano wieczorem, w dzień wypadku
 siedmiu urzędników teatru Iroquois,
 oskarżonych o wapodział w sa-
 bójstwo i oczekują oskarżenia
 sądzików koronars.

(Przypisek Wielkopolanina: Prze-
 kupna czy gapiis policyi areszto-
 wała nasamprzód aktorów, dopiero
 potem kilka se służby teatru, a so-
 ciawiała w spokoju prawdziwych
 winowajców, t. j. właścicieli, bu-
 downiosego teatru, a także i inspek-
 tora budowl. Dopiero później,
 gdy ogół zaczął sarkać na stronnici
 oszczędności, policya z musu
 zawiadomiła gresnie przez tele-
 fon owych wielkich panów, że są
 aresztowani!)

Polski alderman J. Zwiakowski
 pomagał w dziele ratunkowym.
 Wiel. ks. Ziemia, przechodząc uli-
 cę z dwoma kolegami szarpo
 wydarzenia się niebezpieczeństwa,
 dostał się do wnętrza teatru i u-
 działł ostatnimi pociech religij-
 nych wraz z innymi księżmi.

Pierwszym z nich był Wiel. X.
 Józef Warner, proboszcz przy
 kościele św. Ducha. Wracając z
 nabożeństwa z katedry, przecho-
 dził około teatru, kiedy natłapiła
 katastrofa, kiedy policya i straż
 zaczęła wynosić rannych do „Tre-
 mont House“. Dotąd schroniły
 się też na pół ubrane i upudrowa-
 ne a ranne aktorki.

W mgleniu oka szepotano
 każde wolne miejsce trupami i ran-
 ny. Ks. Warner śpieszył od
 jednego do drugiego, pocieszał,
 modlił się, błogosławił i dzielił
 absoluoy. Tego widoku dużo o-
 sób nieść nie mogło. Nie dla te-
 go aby bezwyznawczo w miast ra-
 zid widok katolickiego kapłana,
 ale prośby i błagania konających
 o pomoc i słowa pociechy od ka-
 piłana, a następnie po odebraniu
 tychże, ów spokój cierpiących, to
 zdanie się na wola Boga, to ra-
 diersko obecnym sercem. Słabo-
 tny ten kapłan udzielił ostatniej
 pociechy 85 osobom. Później
 przebiegł na pomoc Wiel. ks.
 O'Brien i Najprzew. ks. biskup
 Muldon.

Ten ostatni wszedł do teatru,
 zszedł z siebie surdut, chędł od
 rannego do rannego i dzielił po-
 ciechy duchowne.

Wpadłszy na palce się balkon,
 wydawał, otoczony ogniem i dy-
 mum rozkazy i wywał katolików
 do schronu a następnie udzielał im
 absoluoy.

Zaiste, chwila to okropna!

Cześć kapłanowi katolickim.

W obec majestatu śmierci, jak
 zapowiadano w gmachu i jego okoli-
 cy, rosiadający serce widok spra-
 wiali katolickim kapłani, niosący
 konających katolikom ostatnią po-
 ciechę na drogę wieczności.

Telegramy kondolencyjne.

Za wszystkich miast Ameryki i En-
 ropie, od głów koronowanych i
 burmistrzów miast nadeszły na re-
 gionu mayora Harrisona telegramy z
 kondolencyjami.

Nadeszła je: Prezydent Stan.
 Zjedn., Teodor Roosevelt; guber-
 nator Yates, Henryk, księże pra-
 ski, z prośbą o odpowiedź ile osób
 zginęło i czy nie było między tra-
 gionu znajomych; James T. Ritchie
 mayor miasta Londynu; Thomas
 Lipton, milionier; Lued ger. bur-
 mistrz miasta Wiednia.

Katastrofa obiegająca wstrzą-
 sła całym światem, a przede-
 wszystkim Londynem. Po wsty-
 wszystkich miastach w Ameryce i
 Europie wydawały władze surowo
 rozkazy do odbycia rewizji w te-
 atrach i sąsiedztwie wszelkich
 środków ostrożności. W Wash-
 ingtonie aresztowano już dwóch
 właścicieli teatrów, którzy nie
 zaszliwali się do przepisów poli-
 cym budynków. Całą wesołość i
 szamotliwość politykiery w p.
 Piotra i smutlił do ustąpienia z u-
 rządów. Ciekawymy jaka kara spotka
 dwóch tych którzy, którzy fa-
 lszewie pokładali raporty?

(Dz. Milwaukee)

Jak uszła śmierć pani Klimek.

Opis ten podajemy za „Dzienn.
 kim Chicago“.
 Była to ten strasznym przedstawie-
 niu pani Klimek żona szanownego na-
 szanownego biznesmana i właściciela
 składowi mebli p. 631 Noble str a
 córka śp. Antoniego Scheremana, i
 to z trojgiem dzieci: jednem swo-
 jem około 9 letnim synkiem, jako
 też 9 letnim synkiem i 11 letnią
 córeczką pp. Augustowa Kowal-
 skich, ale uszła szczęśliwie, dzięki
 własnej siłce krwi i przytomno-
 ci umysłu. Oświadcziliśmy pani
 Klimek że rano i prosiłaby aby
 nam opowiedziała o swoim prze-
 ciu. Opowiedziała nam, co na-
 stępuje:

— Moja siostra p. Augustowa
 Kowalska która była przed tem
 na tem przedstawieniu, chwaliła je
 i nakłoniła mnie, abym także na
 nie poszła. Wybrałam się więc
 wczoraj po południu z moim sy-
 nem, i z dwójkiem dzieci pp. Au-
 gustowa. Otrzymałam dośd
 się już miejsca które j. diakowa
 w rezultacie kasały się szczęśliwie,
 bo na najwyższym galeji, ale w
 ostatnim rzędzie. W czasie gru-
 gięgo aktu ujrzałam na scenie pło-
 myk. Zaraz mnie to zaniepokoiło i
 szepnąwszy do dzieci, by wstały
 przystawiały się do wyjścia.
 Sąsiedzi upakowali mówią, że to
 drobnotka, i radzili mi się spoko-
 nie. Ale w tej chwili zszedł się
 kulisy. Porwalam dzieci na ręce
 i ruszyłam ku wyjściu i na sch. dy.
 Ja i inni schodzili śpiesznie prze-
 demną i z mną. Chłopiec mi u-
 padł, ale podniósł go szybko;
 dzieci trzymały się mnie kurczowo
 i śpieszyliśmy na dół, pośród zwie-
 kaszących się tłumów uciekają-
 cych. Kiedyśmy się na dół dosta-
 li, już leżały stopy poobalanych,
 potrąconych trupów. O jedne-
 go z nich potknął się znowu chło-
 piec i upadł szybko i szczęśliwie
 wydostał się z fał uciekają-
 cych na dół.

— Przerwanie pani musiało być
 strasne, nieprawda?
 — Tak, ale byłam tyle szczęśli-
 wa, że zachowałam najzupełniej
 zimną krew od początku do ostatka.
 Porozumiałam me okrycie i kasa-
 tał dzieciom zrobić to samo aby w
 razie potrzeby szedł płaszcze i ko-
 łowki przeszkadzały przy wy-
 dobywaniu się z teatru. Ale nie
 było tego potrzeba, chociaż mnóst-
 wo osób bez kapeluszy i bez okry-
 wybiegało. Wszystko, co w tłumie
 zgubiłam, było zarkawek i
 lornetka towarzysząca.....

Tyle nam opowiedziała pani Kli-
 mek. Pani Augustowa Kowalska,
 w czasie pożaru, o którym się do-
 wiedziałam, przybiegła do biura pa-
 ni Smulskiej w najświętszym
 przesłaniu i twierdzi o siostrze,
 własne dzieci i siostrzeńca, dopóki
 nie okazało się, że uszła szczęśliwie
 z katastrofy.

(Dz. Chicago)

Teatr Iroquois był jednym z naj-
 nowszych w kraju i najlepiej urzą-
 dzonych. Nieszczęśliwe anikso-
 tów ani pracy, aby teatr ten uszy-
 nił nie tylko o ile można powab-
 nym, ale i bezpiecznym.

Obserwując, wspaniały, budowa-
 ny z nieprzepralnego materiału, za-
 opasowany w liście wyjścia, drabki
 pożarne i co najważniejsza asbe-
 stową kurtynę, był uważany za
 zupełnie bezpieczny.

Leos na oś szedł się wszystkie
 urządzenia i zabiegi, jeżeli nie są
 przesłane i wykonywane przez
 służbę?

W krytycznej chwili asbestowa
 kurtyna uległa w połowie drogi;
 bocone drzewy pozostały samknie-
 te przy sąryglowane i szardziwale
 drabki bezpieczeństwa okazały się
 palakami, bo były nieukończono-
 ne. Wszakże tej niedbalco śmierć
 sprawili swoje.

Prawda, koroner sąsiedzi śle-
 two, aresztowano kilka osób, pod
 oskarżeniem kryminalnego nied-
 balstwa, lecz to już w niemoż-
 nym smierciowej katastrofy, prze-
 śnienie do sądku doda rezgo-
 ryzowanie, bo wykaza jak wielką by-
 ła opanoskaś tych, którym po-
 wierzono osuwanie nad bezpie-
 czeństwem tysięcy osób.

Darmo tu sąsiedzi na prze-
 strach panoszą, na ową głup-
 cę szarżujących oskarżenia tłumów!

Jedni ginęli trawieni przy
 drzewach, dradzy umierali na miej-
 scu, w siedzeniach.
 Po ugaszeniu pożaru znajdowa-
 no trupy w siedzeniach gdzie po-
 dawa przedstawienia się znajdowały.
 Jedne pozostały tam, bo ich se
 sceny zapewniono że niebezpie-
 czeństwa niemoż; dradzy pozostałi
 oszukując, że natłok przy drzewach
 ustanie.

Oi co sginęli w ławkach byli
 trawieni i roztrupni, a jednak, dla
 niezadostoi i opieszłości ob-
 stęgi teatralnej i oni padli ofiary.

Gdyby kurtyna asbestowa była
 spuszczona, płomień szczęśliwie
 samknieł na scenie, a z publika-
 jności nikt by nawet wiedzieć nie

D. Goldstein's Son & Co.

NASZA 20-ta ROCZNA STYCZNIOWA WYPRZEDAŻ

Rozpocznie się

W SOBOTĘ DNIA 9-go STYCZNIA 1904

i z powodu nagromadzonego wielkiego zapasu szanownego towaru, postanowiliśmy wyprzedaż tę przedłużyć o
 10 dni więcej, w celu przyszykowania miejsca do

Towarów Wiosennych

Wszystek towar łokciowy, Męzka spódnia bielizna i koldry lub okrycia, pójda o cenie 25 procent niższej.
 W wyprzedaży tej oferujemy także cały zapas ubrań męzkich, chłopięcych i dziecięcych

UBRANIA za połowę regularnej ceny.

Z powodu ciężkiej zimy nie mogliśmy pozbyć się nagromadzonego towaru, przeto i ubrań pozostał nam się duży
 zapas, a chcąc się go pozbyć jaknajprężej, gdyż jest nam potrzebne miejsce do wiosennego
 towaru, przeto postanowiliśmy wyprzedaż po tak niskiej cenie.

Pamiętajcie że wyprzedaż ta trwa tylko 10 dni!

D. Goldstein's Son & Co.

Departamentowy Sztor. 2720-2-4 PENN. AVE.

Stary rzetelny skład pani Goldstein.

potrzebował, że tam był ogień.
 Gdyby wczoraj otwarto wszystkie
 bocone wyjścia nikt by się nie po-
 trybałby tłoczyć przy drzewach i
 ginąć trawiony pod nogami na-
 oierających. Gdyby w końcu drab-
 ki bezpieczeństwa były w porząd-
 ku nikt by nie potrzebował łamać
 karku lub rozbijać głowy wyska-
 kując oknami. Wszyscy by mieli
 dośd oszań do ocalenia.

Ustawienie elektrycznego światła
 przy mufliwonej gazie takie zasie-
 gują na wypadek. Co gorzej na
 scenie znajdowały się dwie banie z
 gazoliny, a nie było strażaka! Ex-
 plozja ich głównie przyczyniła się
 do popochnu i pożaru.

(Karyer Polski)

Echa katastrofy.
 Smutnie spędził pierwszy dzień
 Nowego Roku obywatel naszego
 miasta, rozpamiętując, jak zniko-
 mo jest życie ludzkie, że często
 chwile zabawy trzeba opłacić ży-
 ciem lub kalcetwem.

Katastrofa w teatrze Iroquois
 jest jedną z nielicznych jakie zapi-
 suje historia, 600 osób, z których
 większość była w pełni sił i życia,
 padło pod ciosem fatalizmu dzie-
 łowego i dziś około 10 000 krwawych
 lub znajomych opłakuje śmierć
 swych ukochanych i t. d. a z ich
 śladem żagry się szczerze w, ośmiel-
 milionów narodu niktylek w tym
 kraju, lecz i w całym świecie.

Obecnie rozpoczyna się nagona
 winnych tej katastrofy i kilkana-
 ści osób zostało aresztowanych;
 leca to już nie widzi życia ofiarom
 sni ukoń serce ich rodzin.

Karygodne niedbalstwo o tak za-
 rząd teatru jak i komisji budowa-
 nej poskawiło życie setki ludzi i
 pokryło szatą ich najbliższych.

Wkazało się, że na scenie nie by-
 ło odpowiednich aparatów do gasze-
 nia ognia i przytem cała obiegła
 była „pęd psem“. Dowiedziono
 także, że w chwili katastrofy bo-
 co- nie wyjścia były szczerze samknie-
 te i to było przyczyną, że zginęły
 dziesiątki osób przy przy drzewach,
 które gdyby można było otworzyć
 stałyby się abawieniem dla setek
 ludzi. Zresztą osie urządzenie tea-
 tru nie było odpowiednie dla tak
 wielkiej liczby osób, gdyż przejdła
 między kreskami były ciśnie i nie-
 równe. Stewem dopuszczono się
 abrodniejszego niedbalstwa i nie mo-
 żemy zrozumieć, ra o istniejące
 miejskie wydziel budowlany i jakie
 ostankowe mają kwalifikacye, je-
 soli e śmieli się usnać nowy teatr

(Dziennik Narodowy.)

Ofiarami katastrofy.

W

WIELKI ROK.

Powieść z niedawnej przeszłości

NAPISANE
WŁODZIMIERZ LUSKINA.

(Ciąg dalszy).

Z pod Warszawy, tej moralnej stolicy rozterkanego narodu szły znowu wieści o bojach homerycznych, pełnych wielkości i grozy; a z południa, z Wołynia, o rozpaczliwych walkach pod Dubnem, który armia austro-węgierska tę sęła żelaznym pierścieniem.

I serca zgębnionej ludności uderzyły żywo, w obec tej grozy powszechnej, co jak żywoły rozsiała na ziemi, upadła bojaźń niewolniczych rabów, przypominano o Polsce, zmalały interesy osobiste, duch zaczął się wznosić, ojczyzna wstawała w sercu zmęgnięta i jakaś żądza walki, żądza wzięcia udziału w tym ruchu gigantycznym, w tej olbrzymiej burzy, oświadczała się ciężką atmosferą niewoli, zaczęła kielkować w odradzającej się duszy. W oku, w ruchach, w postawie, w ironicznych uśmiechach niepoznałyby niedawnych niewolników. Śród przelotów rosyjskich na raz i ciera się z sobą i przekleństwa polskie, a polska mowa zabrzmiła śmiało nawet tam, gdzie widniały napisy: „po polski gaworit wo spreszczajetsia“.

Kłeska armii rosyjskiej była widoczna. W tym chaosie po pierwszych ciosach spotkania zwolniał ucisk, moskiewskie czynownicze polipy zaczęły rozumieć po polsku, a czem bliżej byli pola walki, tem byli liberalniejsi, a w augustowskiem zalanem wojskiem niemieckim, o ile nie uciekali, byli potulni, mili, kłaniający się i nadzwyczajnym wielbicielami Polaków i polskiej mowy.

Od kilku dni nieustannie śpiewał Łuczas z Kaziukiem, kręcili się gdzieś po zaciątku, po okolicy, na każdą wiadomość z placu boju świdliły się ich żrenice i wstrząsał nimi dreszcz jak z gorączki, a tajemniczo uśmiech wyrażał ich zgębnione twarze.

W kilka dni po pogrzebie pana marszałkowej wszedł Kaziuk do znanej stancji pana Hrehorowicza, a za nim wśliznął się Łuczas i stanął przy drzwiach; obaj mieli jakieś dziwne uroczyste, niepowседневne miny.

Hrehorowicz siedział smutny, jakim był ciagle od śmierci pani marszałkowej, na starym wytartym stołku, ze zwieszoną głową, i kiwał nią, jakby tym ruchem zaprzeczał wszelkiej myśli jaśniejszej, i co zdarzało się rzadko samotnikowi, nie był sam, lecz z drugiej strony stołu zaglebiony w fotelu, siedział gość jego, dawny i stary znajomy, z którym on się nie widział parę lat dziesiątek, wśród tego rozbitcia powszechnego rozbitcia, które nacechowało długą popowstaniową epokę. Z innej był sfery: był niegdys panem bogatym, wybrednym, utalentowanym dyktantem muzykiem, jedną z tych natur kapryśnych, bogato od natury uposażonych, ale spaczonych brakiem doświadczeń, uniesionych polskich szkół w zabranym kraju, tego świętego dzieła komisji edkacyjnej i brakiem racjonalnego wychowania w domu.

Nazywano go, jak ludzie zapamiętują sędziem, gdyż był synem sędziego z wyborów, według dawnego polskiego zwyczaju, który na Litwie przetrwał całe panowanie Mikołaja, a z polskiego nałogu do tytułów, w braku jego własnego, tytułował no go starym zwyczajem od tytułu ojca.

Odziedziczył majątek znaczny, miał młodą żonę, ale wszystko dla własnych fantazji zmarnował, niegdys pieszczoch salonów, faworyt pań z przesytnym młodym będąc, wymylił sobie chorobę gardła, mówił nie inaczej jak szeptem, a tak w zimie, jak i w najwęższe upały chodził w surducie podbitym wilczurą co jednak nie orzeszczadło mu być zawołanym myśliwym i znakomitym strzelcem.

Wybuchło ostatnie powstanie. Majątek został zachwiany tak tym ruchem gwałtownym, jak i nagłą zmianą w warunkach gospodarowania, przez usamowienie rolniczej ludu.

Jak bardzo wielu obywateli, w kilka lat po powstaniu stracił majątek, a uratował z nawały długów jeden tylko folwarczek, w którym zamknął się ze swymi skrzypcami i biblioteczka, której ozdoba było dzieło Thiers'a o epoce rewolucji francuskiej i cesarstwa. Stetryczał, ale odzyskał mowę, zwrócił listownie, wdział samodzielną kapotę i zaczął gospodarować na małym skrawku swego obszernego niegdys majątku, a z dawnych przyzwyczajęń została mu tylko żyłka myśliwska i dobry apetyt.

Był drobny szczupły, zasuszony, z wielkimi, siwymi, owalnymi wąsami, sam jak palec na świecie.

Nazywał się pan sędzie Lefkiewicz. Burza wojenna, lawa na Niemen idąca, wyrzuciła go jak borsuka z jamy.

Dnia pewnego zaczęła o niego chmara kozacka. Niepodało się to szlachociowi, co w samotnym dworcu siedział na odludziu tylko z gospodynią swoją i dwoma parobkami, którzy się rozbiegli, osiadał swego Przegonia, małego karbadyńca, zawiesił przez ramię dubeltówkę, wsadził za pas dwa dobre kuchenreiterzy, z tytu uwaga tłumoczek mały i mały worek z obrokiem, i zostawiając dworek na opiece boskiej i gospodyni, ruszył dalej od tej nawały wojennej, a przypomniał sobie w potrzebie starego komornika i do niego na czas jakiś na przeczeka nie zjechał.

Wszedł Kaziuk, skłonił się nieznajomemu, a pan Lefkiewicz podał mu rękę z uśmiechem przyjaznym, patrząc na ten odblask własnej jego młodości.

Pan Kaziuk Szymunt, nieprawdaż — wyrzekł, mówiliśmy tu o panu z komornikiem.

Do usług, odpowiedział Kaziuk, z kimże mam przyjemność?

— Stary znajomy dziadka twojego wtrącił Hrehorowicz, pan sędzie Lefkiewicz, z innych lepszych czasów.

— Co minęło to przeszło, odezwał się sędzie, my z pola walki zeszli, nie umieliśmy dać sobie rady, widzisz, do samodzielnego przyszło, naprawiając wy młodzi, cośmy starzy zepsuli.

— Ale nie zwoli: z musu, z okoliczności — mówił po namyśle, chęci być najlepszym, umiejętności nie było.

— Pan Bóg naprawi — odezwał się Kaziuk, jakby na-



Kapitan August Vitellius-Zieliński

(„Przyjacieli Domu” podaje następującą smutną nowinę)
We czwartek rano, w samą Wigilię Bożego Narodzenia, został znaleziony bez życia w swoim mieszkaniu kap. August Vitellius-Zieliński. Śmierć nastąpiła wskutek choroby sercowej, na którą od kilku lat cierpiał zmarły.

S. p. kap. Zieliński liczył lat 66, urodził się w majątku Luby, w niedaleko Lwowa, i pochodził z zamożnej, szlacheckiej rodziny. Ukończył gimnazjum OO. Jezuitów i zdawszy maturę we Lwowie, wstąpił do szkoły wojskowej austriackiej, po ukończeniu której przydzielony został do wojska, gdzie się dosłużył stopnia kapitana. Lecz gdy w r. 1863 wybuchło powstanie w Królestwie Polskim, porzucił swoje stanowisko i wstąpił w szeregi bojowników za wiarę i Ojczyznę. Raniony w pewnej potyczce przez moskali, dostał się do niewoli i został na śmierć przez rozstrzelanie skazany, lecz zdołał się ratować ucieczką.

Przy pomocy przyjaciół których nie miał w Królestwie, uciekł do Mexico, gdzie wstąpił do wojska meksykańskiego jako oficer. Gdy znowu w Mexico wybuchło powstanie, przeciw cesarzowi Maxymilianowi, s. p. kap. Zieliński, pozostając wiernym idei wolności, po raz wtóry wstąpił w szeregi powstańców.

Po skończeniu powstania, które się zakończyło niepodległością Rzeczypospolitej meksykańskiej, przybył do Stanów Zjednoczonych i zamieszkał w New Orleans, La. Tu on uczył muzyki i zajmował się malarstwem i literaturą.

Przed 8 laty przybył do Baltimore i objął redakcję „Polonii”. Po upadku „Polonii” był redaktorem i wydawcą „Przyjacieli Domu”, na którym to stanowisku wytrwał aż do chwili, gdy mu zdrowie przeszkodziło w dalszej pracy na tem polu. Zmarły kapitan był zawsze dobrym patriotą polskim i dobrym katolikiem. Pracował wytrwale dla sprawy narodowej, dla której swą świętą karygę poświęcił, i po 40 latach tułaczki na obczyźnie, zakończył swój męczący żywot. Oby mu ta obca ziemia lekka była.

Pogrzeb odbył się za staraniem Wgo Duchowieństwa z parafii M. B. Róż. w sam dzień Bożego Narodzenia bardzo wspaniale.

Udział w pogrzebie brały wszystkie Towarzystwa wojskowe z parafii M. B. R. Delegacja od Towarzystwa wojskowego przyniosła zmarłego do misji wiecznego spoczynku. W kościele dopełnił ceremonii pogrzebowej Wny ks. dr. Barabasz, w asystencji Wgo ks. Dalskiego. Chór parafii M. B. R. śpiewał dwa razy bardzo pięknie i rzewnie.

Wny ks. dr. Barabasz odprowadził zwłoki zmarłego na cmentarz wyżej wspomnianej parafii. Requiescat in Pace!

chciony zsyła nam Rok Wielki, oto idzie burza, ta albo nas zabije, albo wyrzuci.

— Zabije, powiedział pan Hrehorowicz.

To kwestja, odezwał się sędzie, kto wie komorniku? Do grobu idziemy, więc czarno na biało patrzmy, kto wie!

— Wyrzucił odezwał się ode drzwi Łuczas.

Hrehorowicz podniósł na niego zdumione oczy.

— A tobie kład do przychodź? zapytał.

— Co tam, zajął przychodź, to przychodź, ot niechaj pan Kaziuk mówi.

Komornik popatrzył na Kaziuka.

— Tak, nieco dręczymy ze waruszenia głosem zaczął Kaziuk, przychodźmy pościgać się z panem komornikiem: idziemy tam, gdzie możemy skłócić ojczyznę naszą, idziemy wypełniać grzechy naszej ziemi.

— Co? wy we dwóch? — powarjowali krzyknął pan Hrehorowicz.

— Nieidziemy we dwóch, jest nas więcej, a pójdą za nami i inni pójdą. Krzywd dosyć.

— Szalone pałki! Ty młodzi, tobie do darowania ale ty Łuczas mało ci się w uszy zalało?

— Idź zapłacić za Kuzkaz, odpowiedział krótko: exhorter.

— Ale głazek u diabła idziecie! prasa komornika pomagać wszakże to pogany bodaj czy nie grzeze od konoa.

— Nie do prasa idziemy, idziemy tępić moskali, w gniazdach, bić, zabijać, mówić z zaciętością Kaziuk, ogniem ich palić, wodą ich topić.

— Co, co, so! — boicie się boga, kilka zapaleńców, zginięcie!

— No to zginiemy... ale nie zginiemy! z zapalem po chwili powiedział Kaziuk.

— Zgadsie broń weźmiecie!

— Idziemy do generała, ma cały arsenał, za babunie nam zapłaci, broń da... pan, panie komorniku daj mi swoją jednorurkę, pan sędzie widzę ma swoją... zbierz się.

— Dobrze, czekajcie, dajcie mi się zebrać.

— Nie mamy czasu: podłazem przy granicznym stopie czekają na nas, mamy tam siedmiu.

— Warjaty! wykrzyknął w rozpacz komornik.

— Ej nie warjaty, wyrzekł podnosząc się Lefkiewicz, nie warjaty, krew młoda, świat młody, nie są to dawnie, bić za ojczyznę, trzeba iść teraz komorniku, spłacić dług grzy dla ojczyzny, to dług nieprzezwyciężony. Daję moją dwarzurkę, ale poniosę ją sam na stare lata... I tak życie zmarnowane, a nie się nie zda... idę z wami — dokończył wyciągając rękę.

Kaziuk uścił ją gorąco.

— Koniec świata! wykrzyknął, łapiąc się za głowę Hrehorowicz. — Ha! to na cóż ja się zdam, samotnik stary, bierzcie już i mnie, jest strzelba kieszka, stacy kodzela... Niech pan mareszlek nie boleje na tamtym świecie, że Hrehorowicz jego krew opuścił. Kiedy idziecie?

— Zaraz odpowiedział Kaziuk.

— Skaranie Boskiej zapłaki... burczał Hrehorowicz, a potem podnosząc rękę do góry, w uroczystej postawie wyrzekł:

— A więc słubuję ci, panie Boże, złożyć stare kości w obronę świętej sprawy, i krew i myśli i wszelkie uczynki moje!

— Amen — odpowiedzieli obecni.

Ciemniało. Z małego dworku pana Hrehorowicza wychodziło czterech ludzi na niepewne losy, raunających swoje słabe siły na szalę wielkich wypadków.

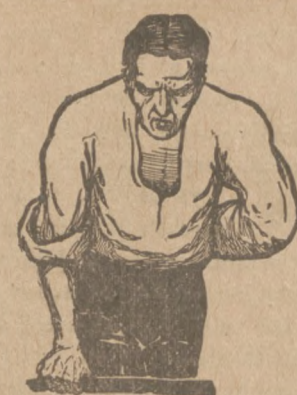
Szaleły.

A jednak rozpacz zły jest doradcą: to, co robiło czterech ludzi przemieniało się w umysłach Polski całej, ale nie przyszło jeszcze czas na to: szły siły z obu stron wraże, nieprzejazdne, niszczące, obie dążące do tego samego celu: zniszczenia, zmozkwienia, zgermanizowania; w walce ich rozchodzić się miało o losy tylko, w którym zabita Polska przyprawiona być miała.

— To też było serce narodu, wstawały niewyrażone nadzieje, ale ta ziemia niewoli leżała cicha, samotna, nieruchoma, — przylgając się wale, a tylko garstka, semsta i rozpacz widziona, rzucała się w wir tego boju, w którym bezpiecznie może było walczyć, aniżeli milczeć z pokorą.

Odosobiony krok rozpacz i zemyt.

(Ciąg dalszy nastąpi).



Ból w krzyżu.

Bolące krzyże
I ciagle dokuczające
Z wiatru chorobę nerek.

Winfield Joachim, który mieszka p. d. No. 519 Furth av., mówi:

Rok temu w sierpniu, głym neoował w bora pol namiotom podczas wielkich deszczów, gdy przes trasy tygo lnie padało ciężko, dnie były gorące, a noce zimne, — dostałem

ciężkiego bólu w plecach. Przez ostre dni siedziałem skurczony w namiocie, a gdy mi się chciało wyprostować, to szarpał brzoś maie wielkie bóle. Mój młody dźkter zszedł mi pod rękę i młody aby ulżyć bólowi, a dwóch towarzyszy odprowidito mi na koleję i do domu.

Zna mój słyssa wiele o dobroci pigułek Donna, więc kupiła ich dla maie pudełko. Skutek był powolny, ale widoczny; warto było na to wydać pieniądze. Potem musiałem bardzo ostrożnie obchodzić się z jedzeniem, leos teraz mogę już jeść wszystko. Bóle głowy, jakie mi często dokuczały, ustaly potem zupełnie i tylko raz maie głowa bolała w czasie miesiąca.

Na sorokę w waszych aptekach, Ona 50 s. za pudełko. Foster Milburn Co., Buffalo, N. Y., jedyni agenci na Saay Zjednoczone. Pamiętajcie nazwę i nie bierzcie czego innego.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood Bitters. W każdej aptece.

Ważnością system, wazogacza krew, czyni silnymi i zdrowymi i młodymi i kobiety. Bardok Blood

Kalendarz Wielkopolanina

WYSZEDŁ Z DRUKU W TYCH DNIACH

i oprócz zwykłej treści kalendarzowej zawiera dokładne życiorysy wszystkich królów polskich, streszczone Dzieje Polskiego narodu i portrety wszystkich królów Polskich. Próbkę rycin podajemy poniżej.



DĄBROWKA.



MIECZYŚLAW.

Takich portretów znajduje się w tym Kalendarzu przeszło 40. Kalendarz ten będzie dla każdego domu polskiego niezmiernie cenną książką historyczną i powinien się znajdować w domu każdego Polaka, tembardziej że cena Kalendarza, zaledwie 25 centów, bardzo niska, przystępny jest dla każdego. Kalendarz niniejszy rozchodzi się w 25 tysięcy egzemplarzy po całych Stanach Zjednoczonych. Kupować go można w drukarni Wielkopolanina albo u agentów Wielkopolanina. Kupującym w większej ilości i agentom ustępuje się znaczny rabat. Cena pojedynczego Kalendarza 25 centów, przez pocztę 32 centów. Adres: Wielkopolanin, 56—22nd Street, Pittsburg, Pa.

ZA MATULĄ.

ORAZEK WIEJSKI.

Stary Matus saniami zaprzężonemi w parę wołów, zajeżdżał przed chatę na pustkowi.

Od czasu śmierci kowala, który pozostawił po sobie wdowę i dwoje sierot, nikt prawie nie zaglądał do tej chaty.

I nie dziwnego — oddaloną ona była od wsi o parę wiorst i ludzie przemieszczali się z robotą do innego kowala zapomnieli o chatce na pustkowi i o jej mieszkańcach.

„Kowalicha” przeto musiała pamiętać o sobie i o swoich dzieciach, aby je wyżywić. W lecie trudniła się wyrobkiem i robocizną w polu, a w zimie zebrana, chaty zaś na pustkowi nie porzucała, bo nawykła do niej, a zresztą i podziabcy się z dwójgiem dzieci gdzieindziej nie miała.

Tak wlokła swój ciężki żywot lat parę o chłodzie i głodzie, aż wreszcie wycieńczona nadmierną pracą, zapadła ciężko i zmarła.

Ludzie ze wsi dowiedzieli się wnet, że „kowalicha” i kilka kobiet, pomimo mroźnej grudniowej pory przywlekło się, aby oddać ostatnią usługę i zaopiekować się sierotkami.

Przyjechał też i stary Matus, który, powodowany jedynie miłością chrześcijańską, zajmował się eksportacją zwłok biedaków z całej parafii.

Siwe woły Matusa i wóz drabiniasty, albo sanie, znane były wszystkim w okolicy.

Gdy Matus zajeżdżał, kobiety zebrane w izbie wybiegły przed chatę.

— Niech będzie pochwalony!... pozdrowił je Matus, uchyliwszy czapki.

— Na wieki wieków... odparły chórem kobiety.

— A jest tam który w izbie? zapytał Matus, zainicjując z sani.

— Bogać tam jest, oświeć teraz młoteczka przed-świąteczna.

— No to wy baby pomóżcie mi przenieść na sanie nieboszczyka...

— O wa!... zaprotęstowały kobiety, — przyjechałista po nią, to ją bierz!

Mimo to wszakże, gdy Matus wszedł do izby i przebiegnął się przed stojącą na ziemi pośrodku izby trumną, przykrytą już wiekiem, zabrał się do jej wywożenia, wszystkie kobiety ofiarowały się z pomocą.

Połączonemi siłami umieszczono wreszcie trumnę na saniach.

Matus miał już ruszyć, gdy przypomniał sobie o dzieciach nieboszczyka, zapytał:

— A dzieciaki?...

— Zabierzcie je do wsi — ja wezmę dziewczuchę a chłopaka przyhołubi Jędrzejowa.

— Ta nie to... machnął ręką Matus, przecie to ich matula, to trza, żeby szły do grobu... zauważył.

— Kaj tam do grobu... taki ziąb, Pietrek z gołemi nogami... zmarznie.

— Toć pewnikiem w chacie są jakie stare buciska, zauważył Matus i wrócił do chaty.

Pod piecem siedziało dwoje, zalekanych widocznie dzieci: pięcioletni chłopczyk Pietrek i ośmioletnia Jagusia.

— Pietrek pójdziesz za matulą? zapytał do brotliwie Matus.

Pietrek otworzył szeroko oczy i jeszcze szerzej usta i nie odpowiedział.

— Pójdziesz?... powtórzył Matus zapytanie.

— A no!... odparł, kiwnąwszy głową, Pietrek.

— A macie tu jakie buciska? zwrócił się stary do dziewczyny.

— Matuline... stare... wyjąkała dziewczyna.

— Toć duże... a twoje, Jagus?

— A są... odparła Jagusia, podnosząc nogę do góry, i pokazując względnie do jej nogi i wzrostu dość duże buty.

— To obuj ty matulinie, a Pietrek twoje, — doradził Matus.

Dzieci usłuchały i Pietrek wciągnął na nogi zapewne po raz pierwszy w życiu ogromne buty, spojrzawszy na nie z widocznym zadowoleniem i rozśmiał się głośno.

— Pietrek, cichaj... matus zmarła... zmonitowała go Jagusia, parującą już cokolwiek wielkością strasy i uroczystością chwili.

— Śmiesznie zaiste wyglądają dzieci w ogromnych butach, które tamowały swobodę ich ruchów.

Kobiety stojące przed chatą, pomimo poważnego nastroju chwili, nie mogły się na ich widok powstrzymać od śmiechu.

Tymczasem sieroty stanęły tuż przy saniach, oczekując aż kondukt ruszy.

Kobiety naradzały się pomiędzy sobą: iść, czy nie iść na cmentarz?

— A toć pół mili drogi, a niedługutko wieczór, ja dla mego muszę zgotować wieczerę.

— I ja także...

— I my także... odezwały się inne i zdecydowały, że oboje iść i bez nich.

Zresztą i tak już wiele uczyniły, że obiecały wzięść do siebie sieroty — „kowalichy-żebaczki”.

Gdy przeto kondukt ruszył, zawróciły wszystkie do wsi i tylko Jędrzejowa zawołała:

— A pamiętajcie, Matuse, o sierotkach i przywieźcie je cało i zdrowo do wsi.

Matus machnął ręką i nie odpowiedział nic, a tylko nachmurzył się i pognął woły.

Sanie zaskrzypiały po skorupie śnieżnej.

Dzieci szły, potykając się co chwila.

Ogromne buty z początku wiele bawiły Pietrka, rozbijając nimi z zadowoleniem skorupę śnieżną i podracząc śnieg do góry.

Jagusia szła w milczeniu, kiedy niekiedy ciężko wzdychając.

Droga szła przez pole. Matus brnął po śniegu napędzając woły i spoglądał niekiedy z pewnym zaniepokojeniem do góry.

Niebo zaciągało szaremi chmurami.

Platki śniegu zaczęły się ukazywać w powietrzu; zerwał się wiatr zachodni.

— Zie! mruknął Matus, może być wichura!

Obawy jego były uzasadnione; silny wiatr napędzał coraz coraz nowe chmury, śnieg coraz gęściej zaczął padać; można spodziewać się zadykni.

Była zaledwie trzecia godzina, a zaczynało się szybko ściemniać.

Ujechali dopiero połowę drogi.

Pietrek w swoich ogromnych butach zmęczony się bardzo i płakał, nie mogąc zdążyć za saniami.

Jagusia jakkolwiek również zmęczona, zdawała się na to nie zważać i szła wytwale.

Pietrek wreszcie ustał zupełnie i potknąwszy się upadł twarzą w śnieg i rozplakał się głośno.

Matus podjął go i aby uspokoić, posadził na satus przy trumnie, a wyjąwszy z zanadru spory kawał chleba, rozłamał go na dwie części i dał jedną Pietrkowi, a drugą Jagusi.

Pietrek z chciwością zaczął gryść na wpół zmarznięty chleb i uspokoił się zupełnie.

Od rana nie w ustach nie miał.

Jagusia swój chleb zawinęła we fartuch i szła dalej.

Sanie posuwały się coraz wolniej; woły stawały w zaspach śnieżnych, które tworzyły się na drodze w jednej chwili.

A śnieg padał coraz większy.

Sanie, trumna, Pietrek, obok niej siedzący, wszystko to pokryło się białym całunem.

Wieczór szybko zapadł, drogi nie można było rozpoznać, woły też musiał z niej zbiec, gdyż uwięził nagle w zaspie śnieżnej.

Próżno były wysiłki Matusa, aby je ruszyć z miejsca, morderował się z kwadrans, rozkopywał śnieg, oczyszczając drogę.

Była to praca syzyfowa; co oczyścić to w jednej chwili śnieg zasypywał na nowo.

Stary zatrząsł się nie na żarty.

Widząc, że sam nie da rady, zdecydował się wezwać pomocy ludzi.

Nie dalej jak o ćwierć mili na prawo, powinna była być wieś... trzeba się było do niej dostać koniecznie.

Zawahał się wszakże, gdyż szło mu o dzieci; jakże tu je same zostawić w polu?!

Nie było jednak nic innego do wyboru, dla tego Matus zwrócił się do dziewczyny:

— Jagus, ty zostaniesz z Pietrkiem na saniach, a ja pójdę do wsi.

— A no, to i zostanę.

— A nie boisz się?

— Toć tu i matula...

— No to zostań z Bogiem! powiedział Matus i skierował się na prawo.

Dzieci patrzyły za nim dotąd, póki śnieżna zawieja nie zakryła go przed ich wzrokiem.

Smutno się zrobiło Jagusi, usiadła przy Pietrku i, narzucając na głowę swój domowy płótna fartuch, siedziała cichutko.

Markotno jej było bardzo: wzięta do ręki otrzymanego Matusa chleb, ugryzła z trudem kawałek, lecz jeść nie mogła.

Pietrek ubrany w lichą samodziałową sukmanę zaczął narzekać na zimno.

Jagusia przytuliła go do siebie, okryła fartuchem i chustką zdjętą ze szyi.

Chłopak rozgrzewając się cokolwiek, uspokoił się i zaczął w objęciach Jagusi drzeć.

Ta siedząca nieruchomo czas jakiś, czuła, że negi jej wystawione na mroźny wiatr sztywnieją.

nie poruszyła się wszakże, aby nie zbudzić Pietrka.

A śnieg wciąż padał i padał...

Nie można było rozpoznać już ani sani, ani wołów, ani trumny z przytulonemi do niej dziećmi.

Wszystko to tworzyło jeden śnieżny pagórek.

A Matus nie powracał...

Głęboka cisza przerywana tylko guchym szumem wiatru panowała wokoło.

— Matulu, matulu!... dało się słyszeć parę razy żałosne wołanie Jagusi.

Potem wszystko ucichło.

Dopiero po upływie kilku godzin Matus z ludźmi zdołał dotrzeć do śnieżnego pagórka, po odgrzebanu którego znalazł zamek zamiast jednego trzy trupy.

Dzieci poszły... za matulą!...

S. Kondratowicz.



Ze sportu.

(Piosenka automobilisty).

Pędziłem po szosie,

Ktoś szedł na uboczu,

Wtem... ciek ten zniaka

Zniknął mi z przed oczu.

Dingom medytowałem,

Trzęsąc ręką po nosie,

Gdzie się podział człowiek,

Który szedł po szosie.

Aż tu... czyszcząc w wieczór,

Samochód w zadumie,

Trochę mięsa, kości

Znajduję na gumie...

U Lekarza.

— Panie konsyliarzu, dziecko spadło ze skrzyni i od tego czasu ciągle nie domaga.

— Robiliście już co?

— Tak, jak dziecko spadło to zbiłem moją

— Kto się wywyższa, poniżon będzie — w Piśmie św., nie w Ameryce.

Zgrzyzota.

— Zatem przyznajesz, że okradł sklep z ubraniami?

— Przyznaję....

— To dziwne, że kasa była nienaruszona!

— Niech mi pan sędzia nie przypomina, ja sam darowałem sobie tego nie mogę!

Pani i Kucharka.

— Marysiu, czy znasz jaką dobrą kucharkę?

— Znam, proszę pani.

— Czy umie gotować, jest pracowita, łagodna, trzeźwa?

— Tak, proszę pani.

— To jej powiedz, żeby tu przyszła za tydzień. Zajmie twoje miejsce.

SEVERY LEKARSTWA.

Severy Balsam

NA PŁUCA

niezawodzący środek na kaszel, zaziębienia, chrypkę, bronchitis, zapalenie płuc, influencję, krup, ból w gardle i wszelkie inne dolegliwości płucne. Cena 25 i 50 ct.

Severy Olej św. Gotharda

niegdy nie chybi w przyniesieniu ulgi w bolesnych reumatycznych, neuralgii, opuchnięciach, wywichnięciach, podagrach, nadmiernym natężeniu i wszelkich zapaleniach. Cena 50 ct.

SEVERY CZYŚCICIEL KRWI

ulecza wszelkie choroby krwi i skóry, szkrofuly, wrzody, róże, krosty ciękie, zwiększone gruczoły i wszelkie weneryczne choroby. Cena \$1.00.

Severy Balsam

Życia

reguluje trawienie, pomaga apetyt, zwalcza zatwardzenie, ból głowy i wszelkie osłabienia. Szczególnie skuteczny dla sędziwych i słabowitych. Cena 75 ct.

Severy Lekarstwo

na nerki i wątrobę

Pomaga zdrową działalność tychże organów, leczy kongestję, krwawe mokrocze, kamień, bolesne mokrocze, chorobę Brighta, żółtaczkę i katar pęcherza. Cena 75 ct. i \$1.25.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.



Dr. J. COHEN.

Dr. Cohen nie twierdzi, że dokona wyleczenia w każdej chorobie, ale to twierdzi, że wyleczył ośm wypadków choroby na każdym dniu życia pacjentów, którzy udali się do niego na ośm dni. To, co tu piszę, nie jest żadną chęcią, podawać może odpowiednio moje twierdzenia świadectwami ludzi, których już wyleczyłem, których imię opuścił i użalił za nieuleczalnych.

Dr. Cohen's specjalność jest szybkie i zupełne wyleczenie

wszelkich chorób sekretnych mężczyzn

za mierną cenę, a bez przerwy w zajęciach zawodowych.

Dr. Cohen również leczy: Katar, Dychawicę, Ból głowy, Bicie serca, Reumatyzm, Bezsenność, Skrofuly, Paraliż, Wodną puchlinę, Hemoroidy, Ruptury, Epilepsję, Ciężką chorobę, Taniec św. Wita, Wrzody nowo lub zastarzałe, Choroby Kobiety i Dzieci, Suchoty w pęcherzu, Choroby płuc i serca, Choroby żołądka, wątroby i kiszek, Choroby nerek i pęcherza, Choroby oczu i uszu.

A zatem nie obawiajcie się z przyjeściem do mnie, aby jeszcze się u doktora, który zna i rozumie waszą mowę i który po bratersku z wami współczuje w waszych dolegliwościach.

Jeżeli nie możecie przyjechać, napiszcie mi opis waszej choroby jak najlepiej potraficie, a jestem zawsze rad wam odpowiedzieć, co mogę dla was uczynić. Zawsze dołączę 2-centowy znaczek na odpowiedź.

Dr. Cohen daje swoje własne lekarstwa, które są doprawiane z kaskadem, 100 i 100. Nie używam żadnych minerałów trujących ciała.

Dr. COHEN,
Lekarz Chirurg

628 PENN AVE., PITTSBURGH, PA.

GODZINY PRZYJĘCIA:

Od 9ej rano do 8ej wiecz. W niedzielę od 10ej rano do 4ej popołud.

ŻADAJCIE

WAINWRIGHT

IRON CITY

PHOENIX LUB

KEYSTONE

a dostaniecie zadawalniaczą skiankę

ALE LUB PORTER.

THE PITTSBURGH
BREWING CO.

zatrudnia tylko młodszych
piwowarów.

Tylko najlepszego gatunku
chmiel używamy.

Dr. N. ALBRECHT,
Róg 12-iej i Carson ul., South Side.
powyżej Schilling'a Apteki.

Przyjacieli! Oto rzetelna oferta: Doktor N. Albrecht był przez długie lata w najlepszych szpitalach i kolegiach.

Stawiam tę ofertę wszystkim potrzebującym lekarstw lub pomocy chirurgicznej.

Najprzód powiadam, że nie obawiam się wyleczyć każdego bez wyjątku, a e jeżeli podejmę się wyleczyć was a nie będziecie z tego zadowoleni, wtedy oddam wam nazad wszystkie wpłacone mi przez was pieniądze. To chyba rzetelna oferta. Moją specjalnością są sekretne choroby mężczyzn i kobiet, stłobna żołądka, wątroby i nerek, choroby serca, pęcherza i reumatyzm.

Nie oczekajcie za długo!

Mam biegłego asystenta w osobie p. Błocława Stawiańskiego.

GODZINY OFISOWE: Od 8—40 rano, od 1—2 popołud.

od 6ej—8ej wieczorem.

Podług
PRAW NIEMIECKICH
POSTRZALOWI.
Reumatyzmowi, Bólom Krzyża
DRA RICHTER sławny w świecie
"KOTWICZNY"
PAIN EXPELLER.

Jedno z licznych świadectw lekarzów:

New York 20 Sierpnia 1897.
Przekonałem się, że Dr.
Richter's "KOTWICZNY" PAIN EXPELLER posiada znakomite
zalety uśmierzania Reuma-
tyzmu Neuralgii itp. śmiało
polecam jego użycie przeciwko powyż-
szym cierpieniom.

28c. i 50c. u wszystkich aptekarzy lub u
F. J. Richter & Co., 215 Pearl St., New York.

36 ZŁOTYCH MEDALI.
Polecamy przez znakomitych lekarzy,
kierowników i czołowych doro-
gistów, Duchowiczyński, itd.

Z PITTSBURGA I OKOLICY.

Mróz!
Mróz s'arozysty!
Nowy rok 1904 rozpoczął się si-
mą syberyjską.

Dobrze przynajmniej, że znówu
rozpoczęto roboty po wielu fabry-
kach, więc przy sąrobku zima nie
jest tak straszna.

Tutejsi radni miasta domyśliłi
się narazie, że nieporządne utr-
zymanie chodników (sidewalks) musi
ras stać. Do tego czasu nikt nie
dbał o chodniki, śniegu ani lodu
nie usuwano z chodników, a prze-
chodnie, upadające co chwila rozbi-
jali nory, a nawet lamali ręce i no-
gi! Dopiero teraz w poniedziałek
przypomnieli sobie sławetną raj-
cówkę miejscy, że istnieje od lat 30
jakieś prawo miejskie w tej mierze;

wydano tedy orędzie, że każdy wła-
ściciel lub dzierżawca domu musi o-
czyścić chodnik przed swoim do-
mem z lodu i śniegu i to pod karą
dwóch dolarów. Posłani narazie co
razem do głowy! Odłat miasta na-
sze wygląda bardziej po ludzku.

Śnieg z ulic musi uprzątać same
miasto. Na uprzątnięcie śniegu z ulic
w ostatnich kilku dniach wydał za-
rząd miejski \$10,000.

Polski Bank Ludowy. Sprzedają
kart okrętowych na najlepsze linie.
Wymiana i przesyłka pieniędzy do
starego kraju. Swoją do swego!

W poniedziałek przed połud-
niem wypisali się "ogniotrwa-
ci" gmachu kilkopiętowego przy Penn av.
i 62 ulicy należącej do firmy Wil-
son. Jest to gmach, w którym znaj-
duje się firma pocztowa, różne sklepy
kupieckie, biura i t. p. Nikt zycia
nie utrzymał, ale wiele osób zbiegło
tylko usiłi pępać się lub śmierci.

Sakody materyalne dochodzą do 50
tysięcy.

Metropolitan National Bank
róg 43 i Butler ul., sprzedają najtań-
sze zyskarny.

Ataki strasznego bólu głowy czy
nią zycie ciężarów, lecz i najpart-
szy ataki uderzyły po ukończeniu Opat-
ków Severy na ból głowy i neural-
gię. Cna 25 ct. W. F. Severa Co.,
Cedar Rapids, Iowa.

Dr. J. T. Little, leczy oczy, u
szy, nos i gardło. Iby 531 i 531—
5 piętro, Frick building, Grant st.
Pittsburg, Pa.

Zeszedł soboty "cioci" elek-
tryczny tramwaj na linii Knoxville
po spadnięciu ulicy, zjechał z wiel-
ką szybkością na dół i na rogu 18ej
ulicy i Mary st. rozbił się o mur.

Oktę osoby zostały pokaleczone
tak bardzo, że musiano je odwieźć
do szpitala; oprócz tego około 10
osób zostało mniej boleśnie pokale-
czonych.

Metropolitan National Bank,
róg 43 i Butler ul., sprzedają najtań-
szej domy.

Podczas robót budowy starej poli-
cyjnej stacji przy Second av. nieda-
leko Brady st., przewrócił się w
worek po południu kawał muru na
dwóch robotników. Jeden z nich,
A. Patrick, został zabity, a J. By-
locki został mocno pokaleczony.

Na sprzedaż kryty wóz na jed-
nego konia, można kupić za \$30.
Wiadomości: 3627 Spring Alley.

Książki do nabawienia, histo-
ryczne i powieściowe, obrazy, świe-
ce, grzmielnie i t. d. 145 — 15 ulica
South Side.

W ostatni dzień starego roku, o
pół 7 w wieczorem, napadło kilku
negrów na skład kupca J. Donnel-
ly p. n. 3219 Bedford av.; w skła-
dzie była córka Donnelly i gdy za-
krzyknęła do ojców pomocy, Donnel-
ly wpadł z iszą do składu na po-
móc i został przez morderców za-
strzelony. W parę dni potem sechwy
oita polioya podejrzanego morder-
stwa, nazwiskiem F. Ousley i ten ostat-
nie przyszedł się do tego morder-
stwa; które podobno u niego już nie
było pierwsze. Zawięcie z pewnością
na powrocie.

Polski Bank Ludowy. Sprzedają
kart okrętowych na najlepsze linie.
Wymiana i przesyłka pieniędzy do
starego kraju. Swoją do swego!

Do wynajęcia dwie stancje dla
małej rodziny. Woda w stancji,
rent \$10 miesięcznie. Zgłoszeń się do
F. J. Kwiatkowskiego, 2019 Penn
Avenue.

Polski Bank Ludowy. Sprzedają
kart okrętowych na najlepsze linie.
Wymiana i przesyłka pieniędzy do
starego kraju. Swoją do swego!

Zawiadamiam szan. Publicz-
ność polską, znajomych i przyja-
ciół, że teraz jestem kolektorem i
agentem Polskiego Banku Ludowe-
go, od zabawienia od cgaia i sprze-
d i z realności. Każdego kto ma po-
dobną sprawę do załatwienia, od-
wiedźcie moją do domu.

Benedykt Łapiński.
Metropolitan National Bank,
róg 43ej i Butler., posyła najtań-
niejsze do kraju.

Obywatel Wł. Nitkiewicz miał
wasyoty Nowy Rok, bo mu bociał
w sam Nowy Rok przyniósł syna.
Winasujemy!

F. Wiernicki, polski balwier,
strasznie i goli elegancko, a także sta-
wia Bańki i pijawki 2643 Penn ave.

Ludność miasta Pittsburga po-
większa się dość szybko; zeszłego
poniedziałku niejaka p. M. S. haub,
stona kapitana straży cgaiowej ze
stacyi nr. 4, obdarzyła swego męża
naraz trójkami! Są to dwaj chłopcy
i jedna dziewczynka. Nie jest to
zresztą pierwszą znaną u pani Schaub,
bo przed 6 laty miała bliźniaki, a
tak samo i przed trzema laty. Wszy-
stek ten drobiazg żyje i jest zdrow.

Pennsylvania Bank przy Bat-
ler i Penn Ave. jest dołem
miejscem do lokowania oszczędno-
ści. Kapitału ma \$200,000 a nad-
wyżki i profita \$140,000. Dwa pro-
cent płać za wkładki wyżej 200
dolarów, a trzy procent płać za de-
pozyty.

Redakcję Wielkopolską od-
wiedził w ty. tygodniu pp. J. Czap-
lewski, P. Kocaszek i T. Blum,
studenci z polskiego seminarium
w Detroit, bawiący na wakacjach
w naszym mieście.

Dwa domy, prawie nowe, 6 po-
koi po \$2,250, około 200 do'arów
z góry, resztę na spłaty miesięcz-
nie. Zgłoszeń się do Foreign Depart-
ment Metropolitan Bank, róg 43 i
Butler ul. koło nowego Polskiego
kościółka.

Pennsylvania Savings Bank,
róg 341 Butler ul. przyjmuje pie-
niądze na depozyty i płać 4 proc.
się poświadczenie Rady miejskiej,
na którym zastanowiono się nad wyda-
niem pozwolenia kolejom używania
pod tor nadziemny ulicy. Za taki
prawywiej sąta'ano od kolei Wa-
bash 50,000 rocznie opłaty, choć
kolei Pennsylvania dano ów przy-
wilej darmo!... To jest sprawie-
dliwość.

P. V. Obiecinas, 1118 Carson
ul., South Side, polski Bank i
sprzedają kart okrętowych i wysył-
ka pieniędzy. Swoją do swego!

Redakcję Wielkopolską od-
wiedził z interesem p. T. Łukom-
ski, młody jeszcze obywatel polak,
ale umiejący po amerykańsku sta-
rad się o swe utrzymanie. Pan Ł.
posiada mieszkanie niedaleko Pitts-
burga w Wilkinsburgu i robi na
tem dobry interes. Takich przedsię-
wziętych ludzi trzeba by więcej
miedzy nami, a lepiej byśmy stali.

Polski Bank Ludowy. Sprzedają
Kart okrętowych na najlepsze linie
Wymiana i przesyłka. pieniądze do
starego kraju. Swoją do swego!

Gdy zima przyszła czas Balów,
Przedstawień, Teatrów itd. znówu
nadszedł.

Chocąc ubawić się na Balu lub
przedstawieniu trzeba być pięknie
i czysto ubranym. Niewiasty mu-
są mieć czyste i piękne wypraso-
wane suknie, spodnie i stanki.

Mężczyźni gdy mają pięknie wypra-
sowaną kossulę, mankiety i kołnier-
zyki wyświadczy się nie potrzebuja-
ć. Panna Mohr's Bros. Electric
Laundry pod numerem 2633 — 35
Penn ave., Pittsburg, Pa., gdzie
pracuje panna Wład. Płocka naj-
lepiej prace takie wykonuje w je-
dnym dniu. Przyniescie bieliznę
rano a odebrać ją możecie czysto
wypraną ku wieczorowi. Nasz sy-
stem, podług którego prowadzimy
naszą pralnię jest doskonały, ani
kawałek bielizny szkodliwy nie może.

Panna Władysława Płocka, któ-
ra się z wami w ofisie rozmówi po
polsku, przyjmie was grzecznie i
uprzejmie.

Sędziwy wiek.
W sam dzień Nowego Roku, dn.
1 stycznia 1904, umarła w naszym
mieście sędziwa staruszka s. p. El-
żbieta Dąbrowska, liżąca blisko
100 lat życia. Została po niej 4 sy-
nów, 3 córki, około 50 wnuków i
wnuczek i jakie 150 prawnuczek.
Elżbieta Dąbrowska urodziła się w
Prusach Wschodnich z luterskiej
rodziny, lecz została katolicką
wychodząc z matką z Tom. Dąbro-
wskiego, polskiego żołnierza z po-
wstania z r. 1830. Mąż jej Tomasz
umarł w Europie 31 lat temu, liżąca
przeszło 100 lat. Po jego śmierci
dasieli ich, przebywając w Pitts-
burgu, sprowadziła matkę do Pitts-
burga około 80 lat temu i przez 16
lat przebywała ona u swej córki El-
żbiety Kierchowskiej i przes ną
była utrzymywana. Przed pięciu la-
ty, z własnego świadectwa umiesz-
czoną została w katolickim saka-
ście starców w Allegheny.

Pogrzeb odbył się z kościoła św.
Stanisława K. w niedzielę, 3 sty-
cia wśród licznie zgromadzonych
krewnych i znajomych. Do grobu
nieśli trumny obywateli: Józ. Gra-
bowski, Jakób Grabowski, Bened.
Łapiński i Michał Bombich, jeden
z wnuków staruszki. Wieczny od-
pozynek racz jej dać Panie!

Polski adwokat zastrzelony.
Hamilton, O., 2 Stycznia. —
Konstabel William H. Marton
wszedł do biura polskiego ad-
wokata M. Buczyńskiego, chcąc
go aresztować za jakieś przekro-
czenie. Wówczas Buczyński po
chwyciwszy za rewolwer po-
strzelił śmiertelnie konstabla,
trafając go kulą w brzuch, po-
czem zabójca poczęł uciekać.
Postrzelony konstabel miał ty-
le przytomności, że dał swoją
fuzję towarzyszącemu mu po-
mocnikowi Geo. Sullivan, któ-
ry puścił się w pogoni za umy-
kającym adwokatem i celnym
strzałem położył go trupem na
miejscu.

Konstabel Morton nie prze-
żyje swej rany.
(Dzien. Narodowy.)

Harrisburg, Pa.
W mieście Harrisburg dnia
1go stycznia, w hotelu Bun-
cannon przyszło do bójki po-
między Jakobem Meyers, a wło-
chem Józefem Curry, który to
włoch zadał Meyerowi groźną
ranę nożem, poczem zbiegł.
Ścigany potem przez farmerów
rzucił się do rzeki, gdzie też
utonął.

Pożar w hotelu.
New York, 2 stycznia. —
Wczoraj po południu powstał
na ósmym piętrze pożar w ol-
brzymim hotelu, Murray Hill,
przy 41 ulicy. W pierwszej
chwili zdawało się, że cały
gmach spłonie. Z okien ósme-
go piętra, które zostały wysa-
dzone, buchnęły olbrzymie
kłęby czarnego dymu.

— Gore! gore! — rozległo
się po korytarzach olbrzymie-
go hotelu. Pomiędzy gośćmi
powstała okropna panika. Kto
mógł uciekał z pokoju i szukał
wyjścia, lecz że dym zaległ
korytarze goście zaczęli tracić
przytomność umysłu, ale straż
ogniowa i policja zdołała wszy-
stkich wyprowadzić w bezpie-
czne miejsce.

W jednym z okien na ósmym
piętrze ukazała się kobieta
rozpacziwie błagała o pomoc.
Straż zarzucała drabinę, lecz
kiedy przyszła do okna, kobie-
ty już tam nie było. — Silny
wiatr rzucił bowiem masę dy-
mu w okno i zmusił kobiety
do szukania wyjścia i ratunku
z innej strony. Zdaje się, że
została wyratowana.

Manażer W. J. Jacques i
służba wyprowadzili wszyst-
kich z numerów. Tymczasem
udało się strażi ogień przytłu-
mić.

Jeden ze strażaków wszedł
z narażeniem własnego życia
na dach, przebił w nim otwór i
wpuścił nim do wnętrza stru-
mień wody.

W mgnieniu oka zebrali się
też masa ludu na ulicy. Zorga-
nizowana banda nowojorskich
oprysków domagała się wej-
ścia do hotelu, pod pretekstem,
że znajdują się w nim ich rzec-
czy i znajomi. Ale poznano się
na nich i sztuka ich nie udało.
Każdego wejścia strzegły de-
ktywi i nie dopuszczali niko-
go.

Silny wiatr utrudniał pracę
strażakom. Nie dozwalał on
wydostać się dymowi z budyn-
ku i zalegał wszystkie koryta-
rze. Olbrzymie kłęby dymu,
wydobytą się z drzwiami,
smusiły stojących na straży de-
tektywów do ucieczki. Tu zno-
wu bandyci skorzystali z tego
i przypuścili szturm do hotelu,
w którym podrozni pozostawi-
li pieniądze i kosztowności, ale
ich odpędzono.

Ogień zniszczył prawie wszy-
stek wewnętrzny hotelu, lecz z
ludzi nikt nie stracił życia. —
Jako przyczyną ognia podają
elektrykę.

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

Polski Bank Ludowy. Sprzedają
kart okrętowych na najlepsze linie.
Wymiana i przesyłka pieniędzy do
starego kraju. Swoją do swego!

Zawiadamiam szan. Publicz-
ność polską, znajomych i przyja-
ciół, że teraz jestem kolektorem i
agentem Polskiego Banku Ludowe-
go, od zabawienia od cgaia i sprze-
d i z realności. Każdego kto ma po-
dobną sprawę do załatwienia, od-
wiedźcie moją do domu.

Benedykt Łapiński.
Metropolitan National Bank,
róg 43ej i Butler., posyła najtań-
niejsze do kraju.

Obywatel Wł. Nitkiewicz miał
wasyoty Nowy Rok, bo mu bociał
w sam Nowy Rok przyniósł syna.
Winasujemy!

F. Wiernicki, polski balwier,
strasznie i goli elegancko, a także sta-
wia Bańki i pijawki 2643 Penn ave.

Ludność miasta Pittsburga po-
większa się dość szybko; zeszłego
poniedziałku niejaka p. M. S. haub,
stona kapitana straży cgaiowej ze
stacyi nr. 4, obdarzyła swego męża
naraz trójkami! Są to dwaj chłopcy
i jedna dziewczynka. Nie jest to
zresztą pierwszą znaną u pani Schaub,
bo przed 6 laty miała bliźniaki, a
tak samo i przed trzema laty. Wszy-
stek ten drobiazg żyje i jest zdrow.

Pennsylvania Bank przy Bat-
ler i Penn Ave. jest dołem
miejscem do lokowania oszczędno-
ści. Kapitału ma \$200,000 a nad-
wyżki i profita \$140,000. Dwa pro-
cent płać za wkładki wyżej 200
dolarów, a trzy procent płać za de-
pozyty.

Redakcję Wielkopolską od-
wiedził w ty. tygodniu pp. J. Czap-
lewski, P. Kocaszek i T. Blum,
studenci z polskiego seminarium
w Detroit, bawiący na wakacjach
w naszym mieście.

Dwa domy, prawie nowe, 6 po-
koi po \$2,250, około 200 do'arów
z góry, resztę na spłaty miesięcz-
nie. Zgłoszeń się do Foreign Depart-
ment Metropolitan Bank, róg 43 i
Butler ul. koło nowego Polskiego
kościółka.

Pennsylvania Savings Bank,
róg 341 Butler ul. przyjmuje pie-
niądze na depozyty i płać 4 proc.
się poświadczenie Rady miejskiej,
na którym zastanowiono się nad wyda-
niem pozwolenia kolejom używania
pod tor nadziemny ulicy. Za taki
prawywiej sąta'ano od kolei Wa-
bash 50,000 rocznie opłaty, choć
kolei Pennsylvania dano ów przy-
wilej darmo!... To jest sprawie-
dliwość.

P. V. Obiecinas, 1118 Carson
ul., South Side, polski Bank i
sprzedają kart okrętowych i wysył-
ka pieniędzy. Swoją do swego!

Redakcję Wielkopolską od-
wiedził z interesem p. T. Łukom-
ski, młody jeszcze obywatel polak,
ale umiejący po amerykańsku sta-
rad się o swe utrzymanie. Pan Ł.
posiada mieszkanie niedaleko Pitts-
burga w Wilkinsburgu i robi na
tem dobry interes. Takich przedsię-
wziętych ludzi trzeba by więcej
miedzy nami, a lepiej byśmy stali.

Polski Bank Ludowy. Sprzedają
Kart okrętowych na najlepsze linie
Wymiana i przesyłka. pieniądze do
starego kraju. Swoją do swego!

Gdy zima przyszła czas Balów,
Przedstawień, Teatrów itd. znówu
nadszedł.

Chocąc ubawić się na Balu lub
przedstawieniu trzeba być pięknie
i czysto ubranym. Niewiasty mu-
są mieć czyste i piękne wypraso-
wane suknie, spodnie i stanki.

Mężczyźni gdy mają pięknie wypra-
sowaną kossulę, mankiety i kołnier-
zyki wyświadczy się nie potrzebuja-
ć. Panna Mohr's Bros. Electric
Laundry pod numerem 2633 — 35
Penn ave., Pittsburg, Pa., gdzie
pracuje panna Wład. Płocka naj-
lepiej prace takie wykonuje w je-
dnym dniu. Przyniescie bieliznę
rano a odebrać ją możecie czysto
wypraną ku wieczorowi. Nasz sy-
stem, podług którego prowadzimy
naszą pralnię jest doskonały, ani
kawałek bielizny szkodliwy nie może.

Panna Władysława Płocka, któ-
ra się z wami w ofisie rozmówi po
polsku, przyjmie was grzecznie i
uprzejmie.

Sędziwy wiek.
W sam dzień Nowego Roku, dn.
1 stycznia 1904, umarła w naszym
mieście sędziwa staruszka s. p. El-
żbieta Dąbrowska, liżąca blisko
100 lat życia. Została po niej 4 sy-
nów, 3 córki, około 50 wnuków i
wnuczek i jakie 150 prawnuczek.
Elżbieta Dąbrowska urodziła się w
Prusach Wschodnich z luterskiej
rodziny, lecz została katolicką
wychodząc z matką z Tom. Dąbro-
wskiego, polskiego żołnierza z po-
wstania z r. 1830. Mąż jej Tomasz
umarł w Europie 31 lat temu, liżąca
przeszło 100 lat. Po jego śmierci
dasieli ich, przebywając w Pitts-
burgu, sprowadziła matkę do Pitts-
burga około 80 lat temu i przez 16
lat przebywała ona u swej córki El-
żbiety Kierchowskiej i przes ną
była utrzymywana. Przed pięciu la-
ty, z własnego świadectwa umiesz-
czoną została w katolickim saka-
ście starców w Allegheny.

Pogrzeb odbył się z kościoła św.
Stanisława K. w niedzielę, 3 sty-
cia wśród licznie zgromadzonych
krewnych i znajomych. Do grobu
nieśli trumny obywateli: Józ. Gra-
bowski, Jakób Grabowski, Bened.
Łapiński i Michał Bombich, jeden
z wnuków staruszki. Wieczny od-
pozynek racz jej dać Panie!

Polski adwokat zastrzelony.
Hamilton, O., 2 Stycznia. —
Konstabel William H. Marton
wszedł do biura polskiego ad-
wokata M. Buczyńskiego, chcąc
go aresztować za jakieś przekro-
czenie. Wówczas Buczyński po
chwyciwszy za rewolwer po-
strzelił śmiertelnie konstabla,
trafając go kulą w brzuch, po-
czem zabójca poczęł uciekać.
Postrzelony konstabel miał ty-
le przytomności, że dał swoją
fuzję towarzyszącemu mu po-
mocnikowi Geo. Sullivan, któ-
ry puścił się w pogoni za umy-
kającym adwokatem i celnym
strzałem położył go trupem na
miejscu.

Konstabel Morton nie prze-
żyje swej rany.
(Dzien. Narodowy.)

Harrisburg, Pa.
W mieście Harrisburg dnia
1go stycznia, w hotelu Bun-
cannon przyszło do bójki po-
między Jakobem Meyers, a wło-
chem Józefem Curry, który to
włoch zadał Meyerowi groźną
ranę nożem, poczem zbiegł.
Ścigany potem przez farmerów
rzucił się do rzeki, gdzie też
utonął.

Pożar w hotelu.
New York, 2 stycznia. —
Wczoraj po południu powstał
na ósmym piętrze pożar w ol-
brzymim hotelu, Murray Hill,
przy 41 ulicy. W pierwszej
chwili zdawało się, że cały
gmach spłonie. Z okien ósme-
go piętra, które zostały wysa-
dzone, buchnęły olbrzymie
kłęby czarnego dymu.

— Gore! gore! — rozległo
się po korytarzach olbrzymie-
go hotelu. Pomiędzy gośćmi
powstała okropna panika. Kto
mógł uciekał z pokoju i szukał
wyjścia, lecz że dym zaległ
korytarze goście zaczęli tracić
przytomność umysłu, ale straż
ogniowa i policja zdołała wszy-
stkich wyprowadzić w bezpie-
czne miejsce.

W jednym z okien na ósmym
piętrze ukazała się kobieta
rozpacziwie błagała o pomoc.
Straż zarzucała drabinę, lecz
kiedy przyszła do okna, kobie-
ty już tam nie było. — Silny
wiatr rzucił bowiem masę dy-
mu w okno i zmusił kobiety
do szukania wyjścia i ratunku
z innej strony. Zdaje się, że
została wyratowana.

Manażer W. J. Jacques i
służba wyprowadzili wszyst-
kich z numerów. Tymczasem
udało się strażi ogień przytlu-
mić.

Jeden ze strażaków wszedł
z narażeniem własnego życia
na dach, przebił w nim otwór i
wpuścił nim do wnętrza stru-
mień wody.

W mgnieniu oka zebrali się
też masa ludu na ulicy. Zorga-
nizowana banda nowojorskich
oprysków domagała się wej-
ścia do hotelu, pod pretekstem,
że znajdują się w nim ich rzec-
czy i znajomi. Ale poznano się
na nich i sztuka ich nie udało.
Każdego wejścia strzegły de-
ktywi i nie dopuszczali niko-
go.

Silny wiatr utrudniał pracę
strażakom. Nie dozwalał on
wydostać się dymowi z budyn-
ku i zalegał wszystkie koryta-
rze. Olbrzymie kłęby dymu,
wydobytą się z drzwiami,
smusiły stojących na straży de-
tektywów do ucieczki. Tu zno-
wu bandyci skorzystali z tego
i przypuścili szturm do hotelu,
w którym podrozni pozostawi-
li pieniądze i kosztowności, ale
ich odpędzono.

Ogień zniszczył prawie wszy-
stek wewnętrzny hotelu, lecz z
ludzi nikt nie stracił życia. —
Jako przyczyną ognia podają
elektrykę.

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

PARAFIA.
Liczba rodzin w parafii.....60
Liczba dusz w parafii.....350
Liczba Komunii św. Wielkanocnych.....200
Liczba chrztów od założenia parafii, t. j. od 16go Paź-.....14
Liczba ślubów.....4
Liczba pogrzebów.....1

†
A